

Mužma's peklo zahustila,
dětma's moře zaplavila.

Pannú si se udělala,
knězi se nespovídala.

Sám-li ste vy Pán Bůh milý,
že vy znáte moje viny?⁴⁾

Jdi, děvečko, do kostela,

padni na holé kolena.⁵⁾

Jak na krchovo vkročila,
samy zvony zazvonily.⁶⁾

Co ty zvony znamenají,
či mě ony hříšnú znajú?

Jak do kostela vkročila,
obrazy se potrhaly,

naopak se obracaly.

Co obrazy znamenají,
či mě ony hříšnú znajú?

Jak v kostele pokleknula,
v solný slúp se obrátila.

1) Šel Pán Ježíš po slobodě.

Jiný začátek:

Chodil Pán Bůh kole hrobu,
šla děvečka, šla pro vodu.

V širém polu vodu brala,
s Pánem Bohem se potkala.

Začátek jiný od Vizovic:

Šel Kristus Pán na procházku
s učelníky jedenásti,
sám Pan Kristus byl dvanástý.

Aneb v Polomi:

Šla dzěvucha, šla na vodu,
potkal ju tam mily Pan Bůh.

2) Teho lisča duboveho,
teho prašku cestoveho.

3) Tys, dzěvucho, tys je hříšna.

4) Sam-lis ty s nebe Pan Bůh naš,
že moje hříchy všechny znaš?

5) Ona se hned spovídala,
že pět muži prolehala.

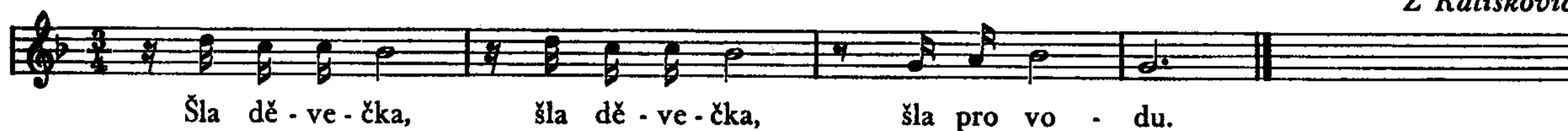
Pět muži sem prolehala,
a s každym sem dzěci měla.

Dzěcma moře zastavila,
mužma peklo zahuscila.

6) Zvony same zazvonily,
že v kostele vraha měly.

8. Z doplňků

Z Ratíškovice

[:Šla děvečka:], šla pro vodu.

Potkal ju tě jeden stařec.

Daj, děvečko, daj mi vody.

Milý stařec, není čistá.

Voda čistá, tys nečistá.

A tys měla devět mužů,

devět mužů nezdávaných.

S každým's měla pacholátko,

pacholátko, nemluvňátko.

Hned's ho každé zmrdovala

a pod pécku zakopala,

nehašené vápno dala,

černú hlínú zašlapala.

Odpusť, Bože, hříchy moje.

Já ti hříchy neodpustím,

až spočítáš v moři písek,

v moři písek, stromě lístek.

Odpusť, Bože, hříchy moje.

Já ti hříchy neodpustím,

až spočítáš v nebi hvězdy,

v nebi hvězdy, po světě cesty.

V nebi hvězdy, vysoko sú,

v světě cesty, široko sú.

Než jich ona spočítala,

celá v prach se rozsypala.